

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 32CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121299879
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6121299879.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Daniel Ilavský a členov senátu: JUDr. Róbert Foltán a JUDr. Peter Duman, v spore žalobcu: T.O.P. AUTO PREMIUM, a.s., IČO: 35 970 880, adresa sídla Bratislava, Rožňavská 30, zastúpený splnomocnencom: EG LEGAL, s.r.o., IČO: 51 852 080, adresa sídla Bratislava, Konventná 9, a žalovaného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu D. C. XXXX/X, E., zastúpený splnomocnencom: KADUC & PARTNERS s. r. o., IČO: 50 290 762, adresa sídla Trojičné námestie 4, Trnava, o 31 889,54 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 16.05.2022, č.k. 35Csp/22/2021 – 224, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd o p r a v u j e v záhlaví (úvodnej časti) písomného vyhotovenia rozsudku Okresného súdu Trnava z 16. mája 2022, č. k. 35Csp/22/2021 - 224 označenie žalobcu tak, že žalobcom je: T.O.P. AUTO PREMIUM, a.s., IČO: 35 970 880, adresa sídla Bratislava, Rožňavská 30. Zároveň odvolací súd o p r a v u j e údaj o titule žalovaného tak, že tam uvedený nesprávny údaj v znení „Bc.“ nahrádza správnym, a to „Mgr.“.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. p o t v r d z u j e .

III. Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 31 070,92 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 31 070,92 eura od 02.06.2021 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.).

1.1 Na odôvodnenie svojho rozsudku uviedol, že dňa 28.09.2020 žalobca na základe pokynov žalovaného dodal žalovanému náhradné diely a následne žalobca zrealizoval opravu vozidla. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.04.2021 domáhal uloženia povinnosti žalovanému, zaplatiť žalobcovi sumu 818,62 eura s príslušenstvom, a to titulom jeho nároku na zaplatenie odplaty za dodané náhradné diely a následnú realizáciu opráv na motorovom vozidle žalovaného - JAGUAR F - TYPE SVR, číslo podvozku SAJDA1BEXKCK56842 (ďalej len „vozidlo“). Špecifikácia dodaných náhradných dielov a rozsah vykonaných prác na vozidle sú uvedené vo faktúre žalobcu č. 22002113. Žalovaný napriek výzvam žalobcu predmetnú faktúru neuhradil.

1.1.1 Právny predchodca žalobcu (spoločnosť T.O.P. Auto Bratislava, a. s.) sa žalobou zo dňa 19.04.2021 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 31 070,92 eura s príslušenstvom, jeho nároku na zaplatenie odplaty za opravu motorového vozidla. V žalobe dôvodil, že žalovaný ako fyzická osoba – C. B., bytom C. X, XXX XX E. si u žalobcu objednal opravu vozidla zákazkou na servis č.

219260742 zo dňa 17.07.2019. Písomnú zákazku potvrdil svojim vlastnoručným podpisom. Žalobca vystavil žalovanému za opravu vozidla faktúru č. 219023006 na sumu 31 070,92 eura s lehotou splatnosti 25.11.2019. Žalovaný potvrdil realizáciu opráv zo strany žalobcu podpisom dňa 08.11.2019 na listine – zákazka na servis. Žalovaný dlžnú sumu, napriek výzvam žalobcu, neuhradil. Konanie o tejto žalobe žalobcu bolo pôvodne vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 11Csp/57/2021. Uznesením č. k. 35Csp/22/2021-90, z 25.02.2022, súd spojil konania o zaplatenie sumy 818,62 eura s príslušenstvom a konanie o zaplatenie sumy 31 070,92 eura s príslušenstvom na spoločné konanie, ktoré je vedené pod spoločnou sp. zn. 35Csp/22/2021.

1.1.2 Žalovaný žaloby žalobcu žiadal zamietnuť pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v tomto spore dôvodiac, že nikdy nebol vlastníkom predmetného vozidla a nie je ani v žiadnom inom právnom/faktickom vzťahu k vozidlu, ktorého opravu vykonával žalobca a z ktorej skutočnosti vychádzajú žalobcom uplatnené nároky. Vlastníkom vozidla je od apríla 2019 spoločnosť P3M s.r.o., IČO: 36 651 991 (ďalej len „P3M“). Vozidlo toho času nie je evidované/nebolo prihlásené do evidencie príslušného dopravného inšpektorátu a z uvedeného dôvodu nemá evidenčné číslo a spoločnosť P3M nedisponuje technickým preukazom k vozidlu. Žalovaný tiež uviedol, že vozidlo bolo v čase kúpy poškodené, a žalobca dodal náhradné diely spoločnosti P3M. Odplatu za dodanie náhradných dielov na vozidlo žalobca fakturoval spoločnosti P3M faktúrami zo dňa 05.06.2019, 25.06.2019, 27.06.2019. Spoločnosť P3M realizovala predchádzajúce opravy a servisné prehliadky u žalobcu, pričom žalobca akceptoval a opakovane vystavoval faktúry za realizované opravy na spoločnosť P3M. Žalovaný považuje za sporný dôvod vystavenia faktúry na meno žalovaného a nie na spoločnosť P3M. Poukázal aj na komunikáciu cez sociálne siete z apríla 2019 so zamestnancom žalobcu (F. G.), ktorému oznámil, že zákazka týkajúca sa opravy vozidla bude otvorená na spoločnosť P3M. Žalobca tak musel mať vzhľadom na dovtedajšie zákazky, obchodnú prax a komunikáciu žalovaného so zamestnancami žalobcu vedomosť o tom, že spoločnosť P3M je vlastníkom vozidla. Žalovaný poprel doručenie sporných faktúr, spochybnil správnosť ich obsahu, ako aj ich opodstatnenosť namietajúc, že nie je zrejmé, či žalobca dodal náhradné diely a vykonal práce v rozsahu v akom ich fakturoval. Spoločnosť P3M opakovane žiadala žalobcu o vystavenie faktúry za dodané náhradné diely a vykonané opravy. Žalovaný ďalej tvrdil, že vozidlo mu žalobca po oprave odovzdal 11.11.2019, nie tak ako je to uvedené v zákazke na servis (08.11.2019), čo vyplýva zo stavu najazdených kilometrov na odometri vozidla. Vozidlo prevzal po oprave za účelom realizácie kontroly originality, keďže vozidlo bolo potrebné prihlásiť na dopravný inšpektorát. Tiež uviedol, že v čase uzatvárania zákazky neriešil, kto bol na listine uvedený ako zákazník. Mal za to, že v predchádzajúcej e-mailovej komunikácii preukazoval, že vozidlo patrí spoločnosti P3M. S vozidlom sa po vykonaní kontroly originality vrátil späť do servisu žalobcu. Žalovaný tiež uviedol, že reklamoval vady vozidla, pričom existenciu väd má preukazovať aj fotodokumentácia v znaleckom posudku č. 9/2021 vypracovanom Ing. Kuljovským. Tiež uviedol, že jeho reklamácia nebola doteraz riadne vybavená a že žalobca vozidlo zadržíava a odmieta ho vydať.

1.2 V konaní mal za dokázané/nesporné, že spoločnosť P3M uzatvorila kúpnu zmluvu a nadobudla do vlastníctva vozidlo za kúpnu cenu 62 000 eur, ktorú uhradila bezhotovostným prevodom na účet spoločnosti H. I.. Vozidlo bolo zaradené do účtovného majetku spoločnosti P3M, od nadobudnutia vlastníckeho práva, ako aj v čase podania žaloby. Žalobca na meno spoločnosti P3M ako odberateľa vystavil pred poisťovňou udalosť faktúry, na ktorých bolo uvedené VIN číslo vozidla, a to faktúry č. 219 0505 94, č. 219 021728, č. 219 021776, č. 219260666, č. 219260472.

1.2.1 V mesiaci apríl a máj 2019 pán F. G. ponúkol žalovanému opravu vozidla u známeho. Žalovaný prejavil záujem o vykonanie takto ponúkanej opravy vozidla. Následne p. G. požiadala žalovaného o údaje na otvorenie takzvanej job card, a žalovaný v odpovedi označil ako záujemcu o vykonanie opravy vozidla spoločnosť P3M, s. r. o., Východná 3, Trnava, spolu s uvedením IČO a DIČ.

1.2.2 Dňa 07.07.2019 bolo vozidlo poškodené pri dopravnej nehode. V zázname o dopravnej nehode zo 07.07.2019, bola ako držiteľ vozidla A označená spoločnosť P3M a ako vodič bol označený B. C..

1.2.3 Žalovaný emailom z 03.09.2019 oznámil žalobcovi, že mal dopravnú nehodu, preto kontaktoval prijímacích technikov o tom, že pristaví vozidlo po nehode, pričom zároveň informoval prijímacích technikov, že bez ohľadu na stanovisko poisťovne potrebuje vozidlo čo najskôr a nie je potrebné čakať na jej súhlas, pričom opravu by hradil z vlastných zdrojov. Dožadoval sa bezodkladnej opravy vozidla.

1.2.4 Dňa 17.07.2019 žalobca vytvoril zákazku na servis č. 219260742, na základe ktorej mal byť vykonaný servis poškodeného vozidla s tým, že ako zákazník bol označený žalovaný. V podpisovej časti bolo uvedené meno žalovaného a bol pripojený jeho podpis. V poznámke zákazky bol uvedený údaj o poistnej udalosti vedenej v poisťovni Union. Vozidlo bolo odovzdané žalovanému dňa 08.11.2019, čo žalovaný potvrdil svojím podpisom na listine s označením zákazka na servis.

1.2.5 Žalobca vyhotovil dňa 01.08.2019 kalkuláciu č. 201969 na vyčíslenie nákladov na opravu poškodeného vozidla.

1.2.6 Dňa 02.08.2019 spoločnosť Union poisťovňa vystavila na meno adresáta B. C., listinu s označením „Informácia o spôsobe likvidácie škodovej udalosti“, v zmysle ktorej odporúča opravu jeho vozidla v prípade, ak náklady na opravu neprevýšia sumu 31 077,86 eura.

1.2.7 Žalovaný si ako preberajúci, konajúc ako fyzická osoba, prevzal dňa 11. novembra 2019 od odovzdávajúceho – spoločnosti Hviezda II s.r.o. tabuľky so zvláštnym evidenčným číslom.

1.2.8 Žalobca dňa 11.11.2019 vystavil na meno odberateľa B. C. faktúru č. 219023006, ktorou žalovanému fakturoval odplatu vo výške 31 070,92 eura za opravu vozidla, vykonanú na základe zákazky č. 219260742. Faktúra bola splatná dňa 25.11.2019.

1.2.9 Žalobca vystavil dňa 28.9.2020 faktúru č. 220021137 na úhradu sumy 818,62 eur so splatnosťou dňa 12.10.2020 s tým, že ako odberateľ bol na faktúre uvedený žalovaný.

1.2.10 Dňa 11.02.2021 zaslal žalovaný žalobcovi email, v ktorom poukázal na skutočnosť, že vozidlo je od nadobudnutia zaradené do majetku spoločnosti P3M.

1.2.11 Spoločnosť P3M sa emailom z 15.03.2021 domáhala od žalobcu, aby faktúra na úhradu ceny opravy bola vystavená na meno spoločnosti P3M. Emailovou komunikáciou žalovaný v mesiaci február a marec 2021 žalobcovi oznámil, že je ochotný dohodnúť sa so žalobcom na splátkovom kalendári za predpokladu správneho vystavenia faktúry na meno právnickej osoby P3M ako odberateľa.

1.2.12 Zamestnanec poisťovne Union A. J. ako svedok v prípravnom konaní pred OR PZ Bratislava 1 vypovedal, že poistnú udalosť, pri ktorej došlo k poškodeniu vozidla, oznámil B. C.. Menovaný vystupoval ako poškodený. Táto poistná udalosť bola v poisťovni zaregistrovaná. Poisťovňa začala bežné interné šetrenie a dňa 25.11.2019 doručil pán C. poisťovni faktúru č. 219023006, vystavenú žalobcom ako dodávateľom.

1.2.13 Zamestnanec žalobcu B. K. ako svedok v prípravnom konaní pred OR PZ Bratislava 1 vypovedal, že dňa 17.07.2019 bolo do servisu prijaté motorové vozidlo s prenosnou značkou F. XXXXX, v ten deň bola s p. C. otvorená poistná udalosť s tým, že mal dopravnú nehodu, že zodpovedný subjekt je poistený v poisťovni Union a škoda bude hradená z PZP zodpovednej osoby. Následne po zistení rozsahu poškodenia bola vypracovaná kalkulácia, ktorá bola odoslaná na takzvané schválenie spoločnosti Union, pričom dňa 02.08.2019 spoločnosť Union emailom žalobcovi oznámila, že odporúča opravu vozidla do výšky 31 077,86 eura. Vozidlo bolo následne opravené a poisťovni bola zaslaná faktúra za opravu, ktorá bola vystavená na meno B. C., a to po vzájomnej dohode s menovaným. Svedok tiež uviedol, že pri otvorení zákazky prevozná značka na vozidle boli napísané na meno B. C.. Poisťovňa Union bola vyzvaná na plnenie faktúry, ale oznámila, že preverujú ďalšie skutočnosti. Keďže poisťovňa faktúru neuhradila, vozidlo nebolo možné odovzdať žalovanému. Boli realizované viaceré pokusy o zaplatenie faktúry, pričom na jar 2020 žalovaný uviedol, že zaplatí faktúru za opravu, pričom následne chcel faktúru prepísať na obchodnú spoločnosť.

1.2.14 Spoločnosť P3M sa domáhala vydania vozidla návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Takýto návrh bol právoplatne zamietnutý.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok žalobcu na zaplatenie ceny diela (opravy vozidla) podľa § 631, § 632 a § 563 OZ (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších prepisov, ďalej len „OZ“), § 13, § 33 ods. 2, § 133 ods. 1, § 110 ods. 1 písm. e) OBZ (zákon č. 514/2003 Z.z. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, ďalej len „OBZ“), § 114 ods. 1 až ods. 3 ZoCP (zák. č. 8/2009 o

cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „ZoCP“), nárok veriteľa na úrok z omeškania so zaplatením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 OZ a dospel k záveru, že nároky žalobcu uplatnené v tomto konaní sú dôvodné len čo do žalovanej sumy 31 070,92 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 31 070,92 eura od 02.06.2021 do zaplatenia, a preto bolo dôvodným žalobe v tomto rozsahu vyhovieť, čo však neplatilo o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 818,62 eura s príslušenstvom, kde žalobu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného v tomto konaní zamietol ako nedôvodnú.

1.4 Na odôvodnenie takéhoto svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie ceny opravy poškodeného vozidla. Súd záväzkový vzťah medzi sporovými stranami kvalifikoval ako vzťah zo zmluvy o dielo, keď obsah zmluvného vzťahu podradil pod ustanovenie § 631 a § 632 OZ.

1.5 Žalovaný sa procesne bránil tým, že nie je v spore pasívne vecne legitimovaný, nakoľko vlastníkom vozidla, ktoré bolo predmetom opravy, nikdy nebol. Vlastníkom od momentu nadobudnutia vozidla bola len spoločnosť P3M. Predmetom zákazky bola oprava havarovaného vozidla. V čase odovzdania vozidla do dispozície žalobcu bol vyhotovený zákazkový list na meno žalovaného, ktorý ho vo svojom mene zároveň podpísal. Súd považoval za preukázanú a v podstate nespornú skutočnosť, že vlastníkom vozidla bola v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu spoločnosť P3M. Súd sa ale nestotožnil s tým, že s ohľadom na uvedený vlastnícky vzťah nie je žalovaný pasívne vecne legitimovaný, keď pasívna vecná legitimácia nezávisí len od toho, či je, alebo nie je žalovaný vlastníkom vozidla, ale osobitne v tomto spore závisí aj od toho, či žalovaný je, alebo nie je osobne nositeľom zmluvnej povinnosti vyplývajúcej zo záväzkového vzťahu so žalobcom, nakoľko osobne podpísal zákazkový list.

1.6 Slovenský právny poriadok vychádza z konceptu priameho konania štatutárneho orgánu v mene právnickej osoby (či už súkromného, alebo verejného práva). Obchodný zákonník ustanovuje, ktorý orgán je štatutárnym orgánom právnickej osoby – obchodnej spoločnosti. Zákon umožňuje, aby bol dohodnutý aj spôsob, ako budú členovia štatutárneho orgánu navonok vystupovať a svojím konaním zaväzovať právnickú osobu, napríklad vymedzením počtu členov potrebných na urobenie určitého právneho úkonu (napríklad tak, že musia konať vždy aspoň dvaja členovia štatutárneho orgánu) a spôsobu konania pri písomných právnych úkonoch. Ak tieto podmienky splnené nie sú a koná člen štatutárneho orgánu samostatne, ešte nemusí ísť o neplatný právny úkon, ak oprávnenie konajúceho člena orgánu konať v mene spoločnosti vyplýva z iných právnych noriem (napr. podľa § 15 alebo 16 OBZ). Ak by ale oprávnenie zaväzovať právnickú osobu nevyplývalo ani z iných právnych noriem, nebude z tohto právneho úkonu zviazaná spoločnosť. Konanie podnikateľov upravuje OBZ, ktorý v § 13 ods. 1 ustanovuje, že právnická osoba koná štatutárnym orgánom. Podľa § 133 ods. 1 OBZ štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. Podľa § 110 ods. 1 písm. e) OBZ spoločenská zmluva musí obsahovať aj spôsob, akým konatelia konajú v mene spoločnosti. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti P3M ku dňu 17.07.2019 vyplýva, že „v mene spoločnosti koná konateľ samostatne a že pri právnych úkonoch vykonaných v písomnej forme pripojí k obchodnému menu spoločnosti svoj podpis“. S poukazom na § 13 OBZ v spojení so spôsobom konania spoločnosti P3M navonok vyplýva, že fyzická osoba, ktorá koná za uvedenú právnickú osobu ako štatutárny orgán, je povinná pri uzatvorení písomného právneho úkonu túto skutočnosť druhému subjektu označiť a preukázať označením obchodného mena spoločnosti.

1.6.1 Podľa odbornej literatúry (napr. Števček a kol: Občiansky zákonník. Komentár Praha: C. H. Beck, 2015, s. 120) je prípustná analogická aplikácia ustanovení o zastúpení na základe plnej moci aj na konanie štatutárneho orgánu právnickej osoby, napríklad v prípade, ak by člen orgánu vystupoval navonok sám, hoci mali konať dvaja, malo by byť možné na ochranu tretích osôb aplikovať analogicky § 33 ods. 2 (konanie zástupcu bez oprávnenia), ktorý vedie k osobnej viazanosti konajúcej osoby, resp. k jeho povinnosti nahradiť škodu. Súd preto v tomto smere zdôrazňuje princíp publicity, v zmysle ktorého platí, že ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene. Tento princíp je normatívne vyjadrený napríklad v § 32 ods. 1 OZ pri inštitúte zastúpenia. Analogicky, s poukazom na vyššie uvedený odborný názor, je preto možné aplikovať princíp publicity aj na konanie za právnickú osobu štatutárnym orgánom, kedy z konania osoby musí byť druhej strane objektívne zrejmé, či konajúca osoba koná ako štatutárny orgán právnickej osoby, alebo koná osobne.

V opačnom prípade sa uplatní nevyvrátiteľná domnienka, že konajúca osoba koná sama za seba, vo vlastnom mene a je tak z toho konania aj zaviazaná.

1.6.2 Postavenie konajúcej osoby pri právnom úkone je pritom rozhodujúce aj pre posúdenie zákonného režimu, ktorým sa zmluvný vzťah bude riadiť, teda či zmluvný vzťah bude kvalifikovaný ako obchodnoprávny, alebo ako občianskoprávny. V zmysle § 261 ods. 1 OBZ táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti. Za základné kritérium uplatnenia režimu OBZ pri úprave záväzkových vzťahov, bolo zvolené kritérium subjektu. Status (povaha) podnikateľa je rozhodujúci pri vzniku záväzku. Okrem požiadavky statusu podnikateľov rozhodujúcou skutočnosťou je, ako sa účel vzniku záväzku prejavuje pri objektívnom posúdení. Z dikcie uvedeného ustanovenia § 261 ods. 1 OBZ vyplýva, že podmienkou, ktorú ustanovuje zákon, je, že záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi sa musia týkať ich podnikateľskej činnosti. Táto súvislosť musí byť zrejmá s prihliadnutím na všetky okolnosti. Zákon vyžaduje, aby táto súvislosť s podnikateľskou činnosťou bola zrejmá v čase vzniku záväzkového vzťahu. To znamená, že ak táto súvislosť s podnikateľskou činnosťou po vzniku záväzku odpadne, nemá to už vplyv na režim tohto záväzkového vzťahu. Na druhej strane, ak pri vzniku záväzku súvislosť s podnikaním nie je zrejmá, ale preukáže sa neskôr, t. j. po jeho vzniku, na takýto vzťah nemožno uplatniť režim Obchodného zákonníka.

1.7 Z dokazovania sa nepreukázala skutočnosť, že by žalovaný v čase podpisu zákazkového listu žalobcovi tvrdil, že zmluvnou stranou, s ktorou žalobca uzatvára zmluvný vzťah, je obchodná spoločnosť, nie on osobne a že by sa žalobcovi preukázal tým, že koná za obchodnú spoločnosť v súlade so spôsobom korešpondujúcim so zápisom v obchodnom registri. Za prvoradú skutočnosť považuje preto súd to, že v zákazkovom liste, ktorý žalovaný osobne podpísal, bol ako zákazník označený sám žalovaný bez toho, aby k svojmu podpisu alebo na inej časti uvedenej listiny pripojil aj označenie obchodnej spoločnosti. V čase vzniku zmluvného vzťahu navyše nebolo vozidlo registrované na príslušnom správnom orgáne a nebol vystavený technický preukaz umožňujúci identifikovať vlastníka/držiateľa vozidla na základe takejto verejnej listiny. Žalobca tak mohol zmluvného partnera identifikovať výlučne na základe jeho vyhlásenia, nie na základe údajov zapísaných v technickom preukaze. Navyše, v neprospech žalovaného svedčí aj tá skutočnosť, že aj tzv. prevozné značky vozidla boli vystavené na meno žalovaného.

1.8 Žalovanému ako osobe, v ktorej dispozícii bolo vozidlo a ktorý bol zároveň aj jediným spoločníkom spoločnosti P3M, nebránila žiadna prekážka v tom, aby vykonal na príslušnom správnom orgáne úkony evidencie vlastníctva a držby vozidla. V správnom konaní správny orgán skúma nadobudnutie vlastníckeho práva, resp. držby, a to aj na základe dokladu o nadobudnutí vozidla. Súd poukazuje na znenie § 114 ods. 1 až 3 z. č. 8/2009 o cestnej premávke, v zmysle ktorého každé vozidlo, o ktorom schvaľovací úrad rozhodol, že musí byť evidované orgánom Policajného zboru a ktoré doteraz nebolo prihlásené do evidencie vozidiel, musí byť prihlásené na orgáne Policajného zboru príslušnom podľa miesta pobytu alebo sídla držiteľa vozidla, alebo adresy jeho prevádzkarne; vozidlo, ktoré má byť prevádzkované organizačnou zložkou podniku, ktorá sa zapisuje do obchodného registra, musí byť prihlásené do evidencie na orgáne Policajného zboru príslušnom podľa adresy umiestnenia tejto organizačnej zložky (1). Vlastník vozidla, ktoré doteraz nebolo prihlásené do evidencie vozidiel, je povinný osobne toto vozidlo prihlásiť do 30 dní po jeho nadobudnutí; pritom uvedie, kto má byť zapísaný v osvedčení o evidencii časť I a časť II ako jeho držiteľ (2). Ak držiteľ vozidla uvedený vlastníkom podľa odseku 2 nie je totožný s vlastníkom vozidla, vlastník vozidla je povinný dostaviť sa na orgán Policajného zboru aj s touto osobou. Inak sa v osvedčení o evidencii časť I a časť II ako jeho držiteľ zapíše vlastník vozidla. Ak je vlastníkom vozidla fyzická osoba, ktorá nespĺňa podmienky ustanovené pre držiteľa vozidla v odseku 4, ako držiteľ vozidla sa zapíše zákonný zástupca vlastníka vozidla. Ako vlastník vozidla smie byť v dokladoch vozidla zapísaná len jedna osoba (3). Pokiaľ aj žalovaný tvrdil, že nikdy nebol vlastníkom motorového vozidla, túto skutočnosť preukazoval žalobcovi až následne v čase vzniku sporu o zaplatenie a o spôsobe vystavenia faktúry, ale nie v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu, kedy by táto skutočnosť bola pre žalobcu relevantná. V rozhodnom čase ale žalovaný vystupoval vo vzťahu k žalobcovi v súvislosti s opravou vozidla ako fyzická osoba konajúca vo svojom mene a na vlastný účet.

1.9 Ani z hľadiska obsahu záväzku súd nemá za to, že žalobca sa mohol dôvodne domnievať, že zmluvný vzťah sa mal týkať obchodnej spoločnosti. Vozidlo bolo osobné motorové vozidlo na osobnú

prepravu, kategorizované ako športové vozidlo, ktoré spravidla nie je určené aj na podnikanie. Preto ani z obsahu samotného záväzku nemohol žalobca dospieť k záveru o tom, že záväzok sa týka podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti, v ktorej bol žalovaný jediný konateľ a spoločník.

1.10 Navyše skutočnosť, že žalobca sa dôvodne mohol domnievať, že zmluvnou stranou je žalovaný, vyplýva aj z ďalších okolností. V rámci oznámenia poisťovne a vystavenia tzv. listiny o poistnom krytí, poisťovňa označila poškodeného ako žalovaného, teda fyzickú osobu, nie obchodnú spoločnosť žalovaného. Taktiež žalovaný v rámci emailovej komunikácie so žalobcom dňa 03.09.2019 požadoval urýchlenú realizáciu opráv, pričom vystupoval ako fyzická osoba konajúca vo vlastnom mene a na vlastný účet, keď súčasne uviedol, že nie je nutné čakať na stanovisko poisťovne, že náklady opravy uhradí, pričom neuvádzal žiadne označenie, že koná alebo konal v súvislosti s danou opravou ako konateľ obchodnej spoločnosti. Žalobca preto podľa názoru súdu vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti dôvodne nadobudol presvedčenie, že zmluvný vzťah týkajúci sa opravy vozidla uzatvára žalovaný ako fyzická osoba. Žalobca bez prípadného upozornenia zo strany žalovaného a preukázania tvrdení zo strany žalovaného o vlastníctve vozidla, objektívne nemohol ustáliť, kto v danom čase bol vlastníkom motorového vozidla, pričom ani z tvrdení žalovaného nevyplývalo, že žalovaný žalobcovi preukazoval vlastnícke právo obchodnej spoločnosti k vozidlu napríklad kúpnu zmluvou. Následné konanie žalovaného ex post nie je spôsobilé meniť skutkové okolnosti rozhodné v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu. Od žalovaného je možné očakávať primeranú mieru opatrnosti, kedy mohol a mal označiť, kto bude zmluvnou stranou, keďže bez jeho súčinnosti žalobca túto skutočnosť poznať objektívne nemohol. Súd preto dospel k záveru, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno o tom, že v čase podpisu zákazkového listu konal ako štatutárny orgán obchodnej spoločnosti.

1.11 Žalovaný sa bránil aj tým, že v čase predchádzajúcim uzatvoreniu zmluvného vzťahu bolo vozidlo predmetom iných servisných úkonov u žalobcu. Za tieto plnenia žalobca vystavil faktúry na obchodnú spoločnosť P3M a daná spoločnosť faktúry uhradila. Predchádzajúca obchodná prax, na ktorú poukazuje žalovaný, nie je podľa názoru súdu spôsobilá preukázať v tomto prípade to, že v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu mal žalobca sám, bez ďalšieho označiť ako zmluvného partnera obchodnú spoločnosť P3M. Prejav vôle sa vykladá podľa vôle konajúcej osoby. Ak žalovaný riadne neoznačil zmluvnú stranu uvedením obchodnej spoločnosti, prijímací technik nemohol dospieť k záveru, že zmluvnou stranou má byť niekto iný ako žalovaný. Žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno v tom smere, že v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu konal ako štatutárny orgán obchodnej spoločnosti, pričom toto dôkazné bremeno neunesol, preto nesie dôsledky neunesenia dôkaznej povinnosti. Súd zdôrazňuje, že v danom čase nebol vystavený technický preukaz, ktorý osvedčuje držbu a vlastníctvo vozidla. Preto nie je možné bez ďalšieho tvrdiť, že predchádzajúca obchodná prax medzi žalobcom a spoločnosťou P3M platila aj v čase vzniku zmluvného vzťahu, keďže vlastníctvo vozidla mohol osvedčovať len žalovaný. Súd zdôrazňuje, že vlastníctvo vozidla ako hnutelnej veci sa spravidla nadobúda prevodom, pričom evidencia na dopravnom inšpektoráte má evidenčný charakter, kedy verejná listina deklaruje vlastnícky vzťah k vozidlu. Spoločnosť P3M nadobudla vozidlo v apríli 2019, pričom v zákonnej 30 dňovej lehote nevykonala jeho evidenciu na dopravnom inšpektoráte, pričom evidencia vozidla by umožnila tretím osobám jednoznačne identifikovať vlastníka/držiteľa vozidla. Uvedené nekonanie žalovaného (ako konateľa P3M) nie je možné pričítať na ťarchu žalobcu, a preto sa ani samotný žalovaný nemôže dovolávať ochrany z titulu toho, že žalobca mal vedieť, kto je vlastníkom vozidla a toho označiť ako zmluvnú stranu. Navyše z vykonaného dokazovania vyplynulo, že konanie žalovaného pôsobilo zmätočne, ak konal ohľadom identického vozidla zároveň vo vzťahu k iným osobám ako konateľ P3M (napr. nákup náhradných dielov, označenie údajov o vlastníkovi vozidla v zázname o dopravnej nehode, kontrola originality), a v prípade iných úkonov ako fyzická osoba (napr. prevzatie evidenčných značiek, komunikácia s poisťovňou UNION, komunikácia so spoločnosťou TECHCAR Slovakia), pričom sám deklaruje, že od nadobudnutia vozidla bola jeho vlastníkom spoločnosť P3M. Z uvedeného má súd za to, že pri realizácii písomných právnych úkonov, ako aj z následného správania žalovaného vyplynulo, že voči žalobcovi vystupoval ako fyzická osoba bez toho, aby uviedol, že koná za obchodnú spoločnosť. Rovnako tak konal aj pri prevzatí vozidla po oprave, ktoré prevzal ako fyzická osoba, nie ako štatutárny orgán právnickej osoby.

1.12 Bez povšimnutia súdu nezostala ani skutočnosť, že zmena postoja žalovaného kedy žiadal, aby faktúra bola vystavená na meno právnickej osoby, nastala v čase, kedy žalobca trval na úhrade dlžnej čiastky za poskytnuté servisné výkony, keďže poisťovňa UNION za žalovaného z titulu poistného plnenia nároky žalobcu neuhradila. V danom čase ale žalobca nebol povinný akceptovať zmenu účastníka

zmluvného vzťahu bez relevantného právneho úkonu, napríklad zmeny alebo pristúpenia k dlhu na strane dlžníka, keďže takéto úkony vyžadujú súhlas veriteľa a zároveň žalobca odmietol zmenu v osobe dlžníka.

1.13 Žalovaný sa v tomto kontexte bránil aj tým, že nie je logické, aby bola faktúra vystavená na meno fyzickej osoby, ak je vozidlo vo vlastníctve obchodnej spoločnosti, keďže by si obchodná spoločnosť nemohla uplatňovať vynaložené náklady na opravu ako daňový výdavok. Súd sa s týmto argumentom žalovaného nestotožnil, nakoľko vozidlo bolo odovzdané do opravy z titulu toho, že sa poškodilo pri dopravnej nehode, za ktorú nesie v plnom rozsahu zodpovednosť tretia osoba a náhrada má byť vyplatená z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody. Znamená to, že ak by poisťovňa plnila náhradu škody na vozidle v rozsahu fakturovanej sumy, ktorá bola navyše krytá listom poisťovne, obchodnej spoločnosti, ak by bola označená ako zákazník na zákazkovom liste, by nevznikli žiadne náklady v súvislosti s opravou, a preto by nebolo ani dôvodné, aby si náklady opravy uplatňovala ako daňový výdavok.

1.14 Žalovaný namietal výšku nároku s tým, že nemal možnosť vozidlo prezrieť a posúdiť rozsah a kvalitu opravy, keďže vozidlo nemal k dispozícii. Žalovaný v rámci procesnej obrany neuviedol žiadne vlastné skutkové tvrdenia, preto súd výšku nároku považoval za nespornú. Okrem toho, žalovaný mal vozidlo k dispozícii, keďže žalovaný vozidlo od žalobcu prevzal, preto súd aj z uvedeného dôvodu popretie skutkových tvrdení žalobcu o rozsahu a cene opravy nemohol považovať za účinné. Žalovaný mal vozidlo k dispozícii niekoľko dní a mohol sa oboznámiť s rozsahom vykonaných opráv. Z dokazovania vyplýva, že žalovaný mal námietky voči vykonaniu niektorých opráv, ktoré vady opravy však boli odstránené.

1.15 Vzhľadom na uvedené súd vo výroku I. priznal žalobcovi časť ním uplatnenej istiny vo výške 31 070,92 eura. Súd zároveň priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 31 070,92 eura, počnúc dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanému, kedy žaloba o zaplatenie tejto časti nároku bola doručená žalovanému 01.06.2021. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (02.06.2021), kedy výška základnej úrokovej sadzby bola 0,00 %. Súd vo výroku II. zamietol nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 31 070,92 eura od 26.11.2019 do 01.06.2021, nakoľko nebolo preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy už dňa 26.11.2019.

1.16 Vo vzťahu k nároku na zaplatenie sumy 818,62 eura s príslušenstvom žalobca tvrdil, že zákazka na servis vyfakturovaná na uvedenú čiastku sa týka fyzickej osoby žalovaného. Žalovaný poprel túto skutočnosť s poukazom na nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, pričom dôkazné bremeno znášal žalobca. Z vykonaného dokazovania súd nemohol dospieť k záveru, že zmluvnou stranou na vykonanie zákazky je žalovaný. Okrem toho sám žalobca uviedol, že servisné výkony sa týkali reklamovaných väd vozidla, pričom v takom prípade povinnosťou objednávateľa nie je znášať náklady spojené s reklamáciou. Súd tak vo výroku II. tohto rozsudku zamietol aj nárok žalobcu na zaplatenie zostatku uplatnenej sumy vo výške 818,62 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 818,62 eura od 13.10.2020 do zaplatenia.

1.17 O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,44 %. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) a vecne potrebou priznania žalovanému nároku na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu v spore, teda v rozsahu 81,44 %. Žalobca si žalobou uplatňoval nárok na zaplatenie istiny v celkovej sume 31 889,54 eura. Súd priznal žalobcovi nárok v celkovej výške 31 070,92 eura. Súd zamietol nárok vo výške 3 176,60 eura (818,62 eura + 2 357,98 eura ako úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 31 070,92 eura od 26.11.2019 do 01.06.2021). Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 90,72 % (31 070,92 eura/34 247,52 eura, ktorá suma pozostáva zo súčtu uplatnených nárokov vo výške 31 889,54 eura a sumy 2 357,98 eura ako úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 31 070,92 eura od 26.11.2019 do 01.06.2021). Žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 9,28 % (3 176,60 eura/34 247,52 eura). Celkový úspech žalobcu bol potom 81,44 % (90,72 % - 9,28 %).

2. Rozsudok vo výroku I. a III. napadol riadnym a včasným odvolaním žalovaný s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby aj vo vyhovujúcej časti a priznaním žalovanému plnej náhrady trov konania, prípadne s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vniac súd prvej inštancie, že tento nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon, že svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci [§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP].

2.1 Toto svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o pasívnej vecnej legitímácii žalovaného v tomto konaní napriek tomu, že žalovaný počas celého konania tvrdil a preukazoval, že nie je pasívne legitimovaným v tomto konaní, nakoľko vo vzťahu k žalobcovi konal žalovaný nie ako fyzická osoba, ale ako konateľ spoločnosti P3M, ktorej jediným konateľom bol už aj v čase vzniku právneho vzťahu so žalobcom.

2.2 Napriek tomu, že žalovaný podpísal zákazkový list ako fyzická osoba, žalovaný dáva do pozornosti skutočnosť, že vzniknutý záväzkový vzťah možno považovať za spotrebiteľský. Žalovaný zákazku na servis nevyhotovil, vyhotovil ju žalobca a ako spotrebiteľovi mu nemôže ísť na ťarchu, že žalobca zákazku na servis vyhotovil nesprávne. Žalovaný podpisom potvrdil iba to, čo mu žalobca predložil na podpísanie. Uvedené platí obzvlášť za tých okolností, že medzi žalobcom a P3M, s.r.o. existovala už zaužívaná obchodná prax. Telefonickú a emailovú komunikáciu s predstaviteľmi alebo zamestnancami žalobcu viedol žalobca (pravdepodobne správne malo byť uvedené – žalovaný – poznámka odvolacieho súdu) ako fyzická osoba, pričom žalobcovi, resp. pracovníkom žalobcu bolo s ohľadom na už zaužívanú obchodnú prax (všetky predchádzajúce zákazky na servis, faktúry, objednávky dielov žalobca evidoval na spoločnosť P3M) zrejme, že žalovaný konal ako štatutárny orgán spoločnosti P3M, nie ako fyzická osoba. Žalovaný bežne komunikoval so žalobcom (telefonicky, emailom) ako B. C. bez uvedenia, že koná v mene spoločnosti P3M. Žalobca uvedené vždy akceptoval. Dokonca predmetné vozidlo bolo v priestoroch žalobcu 3 mesiace pred poistnou udalosťou. Žalobca vozidlo evidoval na spoločnosť P3M. Žalovaný si nevie vysvetliť, prečo dotknutú zákazku na servis vyhotovil žalobca na žalovaného a nie na spoločnosť P3M, navyše, keď predmetnú zákazku na servis vyhotovil ten istý zamestnanec žalobcu (p. K.), ktorý otvoril zákazku na servis 03.05.2019, teda pred zákazkou na servis, ktorá bola už vystavená podľa žalovaného nie na P3M. Vzhľadom aj na charakter vozidla, keďže sa jedná o športové vozidlo, ktorých je na Slovensku pár kusov a s ohľadom na vyššie uvedenú obchodnú prax, a muselo byť žalobcovi a jeho zamestnancom zrejme, že vozidlo patrí spoločnosti P3M a všetky úkony sú evidované na spoločnosť P3M. Iná by bola situácia, ak by žalovaný kontaktoval žalobcu prvýkrát a nebolo by možné určiť, či žalovaný konal ako zamestnanec, alebo konateľ spoločnosti P3M, alebo ako fyzická osoba. V takom prípade nebol správny záver súdu, že ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, koná vo vlastnom mene.

2.3 Na ťarchu žalobcu nemôže ísť ani samotná skutočnosť, že žalovaný si nesplnil povinnosť prihlásiť vozidlo na príslušný správny úrad. Toto nemôže byť v jeho neprospech v tom zmysle, že žalobca nemohol vedieť, že vlastníkom vozidla je spoločnosť P3M. Prihláseniu vozidla dovezeného zo zahraničia, je nutná kontrola originality, ktorá sa nedá vykonať na poškodenom vozidle. Aj keď následne bola kontrola originality vykonaná, vozidlo nebolo prihlásené, nakoľko vozidlo žalovaný vrátil späť žalobcovi, aby odstránil zistené vady. Následne prihláseniu bránilo odovzdanie vozidla zo strany žalobcu.

2.4 Žalovaný žiadal o vystavenie faktúry na spoločnosť P3M a mal vôľu faktúru uhradiť, ale za spoločnosť P3M, nie ako fyzická osoba. Žalovaný opakovane telefonicky aj emailom urgoval žalobcu, aby vystavil faktúru správne. Žalobca však vystavil aj ďalšiu faktúru nesprávne, aj keď už bol oboznámený a upozornený z predložených dôkazov, že predmetné vozidlo je majetkom spoločnosti P3M. Žalobcovi muselo byť zrejme, že vozidlo je vo vlastníctve tejto spoločnosti, nakoľko mal k dispozícii kúpnu zmluvu na vozidlo, ako aj faktúru, ktorými táto spoločnosť vozidlo nadobudla. Žalobca takisto disponuje technickým preukazom k motorovému vozidlu predchádzajúceho vlastníka.

2.5 Žalovaný poukazuje na § 522 OZ, v zmysle ktorého veriteľ je v omeškaní, ak neprijal riadne ponúknuté plnenie alebo neposkytol v čase plnenia súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu.

2.6 Žalovaný považuje rozsudok súdu prvej inštancie za nedostatočne odôvodnený najmä pokiaľ ide o jeho záver, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, že konal ako štatutárny orgán spoločnosti P3M. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie sa v rozsudku rozsiahlo vysporiadal s argumentami v prospech žalobcu, pričom tvrdenia a dôkazy žalovaného bral do úvahy a vyhodnotil príliš povrchno alebo vôbec, čím mohla byť porušená zásada rovnosti zbraní a porušené právo na spravodlivý proces.

2.7 Vo svojom vyjadrení doručeného odvolaciemu súdu 29.6.2023 zotrval na svojich doterajších vyjadreniach o nedostatku aktívnej legitímácii žalobcu, že servis mu doposiaľ vozidlo po reklamácií opráv nevrátil, je v omeškani a tak ani nemohol postúpiť svoju pohľadávku na zaplatenie ceny opravy žalobcovi, že žalovaný ako jediný konateľ spoločnosti P3M sa snažil dohodnúť so servisom na vzájomnom plnení, pričom mu to zo strany servisu nebolo umožnené, že žalobca vedel kto je vlastníkom vozidla ešte pred začatím tohto súdneho konania a napokon, že počas konania na pojednávaní sudca konštatoval, že sa aktuálne prikláňa k názoru, že žalobca pri zadaní zákazky vedel kto je vlastníkom vozidla.

3. Žalobca odvolací návrh nepodal a vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach ako vecne správne potvrdiť a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že zotráva na svojich doterajších vyjadreniach sa prezentovaných pred súdom prvej inštancie a v tejto súvislosti len zdôrazňuje, že v konaní bola sporná len pasívna legitímácia žalovaného, pričom žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nespochybnil rozsah vykonaných prác ani výšku odmeny požadovanej žalobcom za vykonanie týchto prác. Práve naopak, či už schválením splátkového kalendára, konkrétnou komunikáciou s poisťovňou, vrátane všetkých listinných dôkazov zasielaných do/zo strany poisťovne na meno žalovaného a pod., je jednoznačne preukázané, že servis vozidla bol riadne a včas vykonaný ako aj to, že výška ceny servisu bola adekvátna k predmetnému plneniu. Žalobca zotráva na svojom vyjadrení, že na základe zákazky na servis č. 219260742 zo 17.07.2019 boli vykonané objednané práce v prospech žalovaného ako fyzickej osoby a nie v prospech spoločnosti P3M. Uvedený zákazkový list (zmluva o dielo) bol podpísaný a v tom čase potvrdený aj samotným žalovaným ako fyzickou osobou. Z predmetného zákazkového listu je zrejmé, že žalovaný nekonal v mene predmetnej spoločnosti. Žalobca ďalej poukazuje aj na to, že ku spomínanej zákazke bol predložený aj posudok č. 2019269, vyhotovený spoločnosťou T.O.P. AUTO Bratislava a.s., ktorý bol zaslaný spolu so spomínanou zákazkou na servis a s faktúrou č. 219023006 vystavenou dňa 11.11.2019, znejúcou na sumu 31 070,92 eura v rámci poisťnej udalosti Union poisťovni a.s., znejúci na majiteľa – fyzickú osobu B. C. a nie na spoločnosť P3M.

3.1 Na vysvetlenie žalobca opätovne zdôrazňuje, že ohľadom kúpy náhradných dielov žalobca neskúma, resp. nemá potrebu identifikovať kupujúceho na základe technického preukazu. V prípade servisných prehliadok je však situácia odlišná. Žalobca požaduje preukázanie sa technickým preukazom, resp. identifikuje vlastníka vozidla na základe predloženého technického preukazu. Uvedené však nebolo možné v prípade poisťnej udalosti žalovaného, keďže vozidlo nemalo technický preukaz. V takom prípade konal žalobca výlučne na základe pokynov osoby, ktorá vozidlo do servisu doviezla a tým pádom na základe jej požiadaviek. Žalobca nie je povinný skúmať účtovnú dokumentáciu a iné doklady preukazujúce vlastníctvo vozidla. Okrem iného, v danom prípade správnosť konania žalobcu, t. j. evidencia príslušnej zákazky na servis bola potvrdená aj poisťovňou, ktorá všetky listiny vrátane evidencie poškodenej osoby adresovala na osobu žalovaného, nie na jeho spoločnosť.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťal (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolacie námietky vznesené žalovaným, nie sú dôvodné.

4.1 Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nevstupoval do procesu modifikácie skutkového stavu, na ktorom je napadnuté rozhodnutie založené a ide o prejednanie právnej otázky a nie skutkovej, nebol daný zákonný dôvod na doplnenie alebo zopakovanie dokazovania podľa § 385 ods. 1 CSP (a teda ani na nariadenie pojednávania odvolacím súdom). Odvolací súd vzal do úvahy len skutočnosti,

ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov v konaní pred súdom prvej inštancie. Možnosť odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania prevzal aj CSP. Nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, ktorého existencia nebola v danom prípade daná. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (Valera Assalino v. Portugalsko z 20. apríla 2002) v prípadoch, kde skutkové okolnosti nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitou, neuskutočnenie ústneho pojednávania nespôsobuje ujmu požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (najmä ak pojednávanie na prvom stupni bolo verejné a vyšší súd prejednáva právne otázky).

5. Predmetom konania je žaloba o zaplatenie sumy 31 889,54 eura (31 070,92 eura + 818,62 eura), a to titulom nároku žalobcu ako zhotoviteľa diela voči žalovanému ako objednávateľovi diela na zaplatenie ceny diela – opravy vozidla.

5.1 S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovaného, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne preskúmanou časťou rozsudku, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 31 070,92 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 31 070,92 eura od 02.06.2021 do zaplatenia (výrok I.) a či správne žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,44 % (výrok II.), a v tejto súvislosti najmä či súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (riadnym neodôvodnením rozsudku), či na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (že objednávateľom opravy vozidla bol žalovaný) a napokon, či svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci [nesprávnej aplikácii § 631, § 632 a § 563 OZ, § 13, § 33 ods. 2, § 133 ods. 1, § 110 ods. 1 písm. e) OBZ]. Výrok II., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, zostal odvolaním nedotknutý, a preto bolo preskúmanie jeho správnosti vyňaté z prieskumu odvolacieho súdu.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Súdom prvej inštancie bol zistený, a pre odvolací súd je podľa § 383 CSP záväzný, skutkový stav uvedený v bode 1.2.1 až 1.2.14 tohto rozhodnutia. Skutkový stav takto zistený súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva z vykonaných dôkazov, hodnotených vo vzájomnej súvislosti v súlade s § 191 CSP. Súd prvej inštancie v rozsudku opísal, z ktorých dôkazných prostriedkov jednotlivé skutkové zistenia urobil. Zistenia urobené z jednotlivých dôkazov, neodporujú obsahu listín založených v spise, obsahu výsluchov strán konania ako sú zachytené v zápisniciach o pojednávaní. Hodnotenie jednotlivých dôkazov potom zodpovedá pravidlám logického myslenia a všeobecnej skúsenosti. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie, použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní z vykonaného dokazovania, ako aj z nesporných skutkových tvrdení žalobcu bolo možné dospieť k záveru, že medzi žalovaným ako objednávateľom a žalobcom ako zhotoviteľom bol právny vzťah založený zmluvou o dielo, na základe ktorej žalobca pre žalovaného vykonal opravu sporného vozidla v rozsahu presne špecifikovanom vo faktúre č. 219023006 z 11.11.2019 znejúcej na sumu 31 070,92 eura s tým, že žalovaný bol povinný odplatu za vykonanú opravu zaplatiť dňa 02.06.2021, že v konaní bolo nesporným, že žalovaný v čase podpisu zákazkového listu žalobcovi netvrdil, že zmluvnou stranou, s ktorou žalobca uzatvára zmluvný vzťah, je obchodná spoločnosť, nie on osobne a že sa žalobcovi nepreukázal tým, že koná za obchodnú spoločnosť v súlade so spôsobom korešpondujúcim so zápisom v obchodnom registri (tieto okolnosti neboli žalovaným spochybnené ani v odvolaní, práve naopak, aj z dovolania vyplynula ich trvalá nespornosť), že pokiaľ aj žalovaný tvrdil, že nikdy nebol vlastníkom motorového vozidla, túto skutočnosť preukazoval žalobcovi až následne v čase vzniku sporu o zaplatenie a o spôsobe vystavenia faktúry, ale nie v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu, kedy by táto skutočnosť mohla byť za určitých okolností pre žalobcu relevantná (ak by zároveň vystupoval v zmluvnom vzťahu tak, že by žalobcovi bolo zrejmé, že opravu objednáva v mene a na účet spoločnosti P3M), že v rozhodnom čase (v čase uzatvorenia zmluvy o dielo) žalovaný vystupoval vo vzťahu k žalobcovi v súvislosti s opravou vozidla (zaplatenia ceny, ktorej sa žalobca v tomto konaní domáha) bez akýchkoľvek pochybností ako fyzická osoba (žalovaný totiž aj v odvolaní

jednoznačne uvádza, že zákazkový list, v ktorom bol uvedený ako objednávateľ opravy vozidla, podpísal bez uvedenia, že koná v mene a na účet spoločnosti P3M), že ani z hľadiska obsahu záväzku sa žalobca nemohol dôvodne domnievať, že zmluvný vzťah sa mal týkať obchodnej spoločnosti, nakoľko vozidlo bolo osobné motorové vozidlo určené na osobnú prepravu, kategorizované ako športové vozidlo, ktoré spravidla nie je určené aj na podnikanie (iná situácia by bola napríklad v prípade dodávkového vozidla, pracovného stroja a pod.), a napokon, že žalovaný v rámci emailovej komunikácie so žalobcom dňa 03.09.2019 požadoval urýchlenú realizáciu opráv, pričom vystupoval pod svojím fyzickým menom, keď súčasne uviedol, že požaduje opravu svojho vozidla, a tak nie je nutné čakať na stanovisko poisťovne, lebo náklady opravy uhradí, pričom neuvádzal žiadne označenie, že koná alebo konal v súvislosti s danou opravou ako konateľ obchodnej spoločnosti. Správnym bol preto aj záver súdu prvej inštancie, že vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žalobca dôvodne nadobudol presvedčenie, že zmluvný vzťah týkajúci sa opravy vozidla uzatvára žalovaný ako fyzická osoba konajúca vo svojom mene a na vlastný účet a že následné konania žalovaného ex post neboli spôsobilé meniť skutkové okolnosti rozhodné v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu. Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalovaného s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

8. Neobstojí námietka žalovaného, že napriek tomu, že žalovaný podpísal zákazkový list ako fyzická osoba, mal žalobca vystaviť zákazkový list na spoločnosť P3M a ak tak nekonal, vystavil zákazku nesprávne a takéto nesprávne vystavenie zákazky nemôže ísť na farchu žalobcu, nakoľko ak žalovaný pri objednávaní spornej opravy žalovanému nedal žiadnym spôsobom najavo, že koná v mene a na účet spoločnosti P3M a zákazkový list vystavený žalobcom na žalovaného ako fyzickú osobu, žalovaný podpísal ako fyzická osoba, a teda opravu objednal ako fyzická osoba, žalobca zákazku na opravu vyhotovil správne, o čom svedčí jej samotný, v konaní nesporný, písomne zachytený obsah Zákazka na servis 219260742 zo 17.07.2019 a na ňu nadväzujúci email žalovaného z 03.09.2019, vystupujúceho ako objednávateľ opravy, adresovaný žalobcovi ako zhotoviteľovi opravy. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že neobstojí ani námietka žalovaného, že z dokazovania vyplynulo, že tu existovala zaužívaná obchodná prax a žalobcovi, resp. pracovníkom žalobcu bolo s ohľadom na túto prax (všetky predchádzajúce zákazky na servis, faktúry, objednávky dielov žalobca evidoval na spoločnosť P3M) zrejme, že žalovaný konal ako štatutárny orgán spoločnosti P3M, nie ako fyzická osoba. Z priloženej emailovej komunikácie totiž nie je možné dospieť k záveru, kto bol objednávateľom predchádzajúcich zákaziek, objednávateľom náhradných dielov a pod., a teda, že v týchto predchádzajúcich obchodných vzťahoch objednávky žalovaného ako fyzickej osoby žalobca bez ďalšieho (vychádzajúc so zaužívanej obchodnej praxe so spoločnosťou P3M) považoval za objednávky spoločnosti P3M. Samotná skutočnosť, že žalovaný následne po objednaní náhradných dielov alebo servisu vozidla komunikoval so žalobcom z emailovej adresy C., nepreukazuje skutočnosť, kto bol objednávateľom tovarov a služieb, ktorých sa táto komunikácia týkala. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že každá zákazka a každá kúpa dielov je samostatný právny úkon a žalobca ako dodávateľ uzatvára obchod s tým, kto pri uzatváraní toho ktorého zmluvného vzťahu vystupuje ako objednávateľ, kupujúci a pod. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že je na objednávateľovi/kupujúcom, aby druhej zmluvnej strane pri uzatváraní zmluvy jednoznačne a nezameniteľne prezentoval svoju právnu subjektivitu a v prípade, že fyzická osoba koná v mene spoločnosti ako konateľ, aby tieto skutočnosti jednoznačne druhej zmluvnej strane pri každej samostatnej zmluve uviedol (v prejednávanej veci totiž nešlo o akési plnenie v rámci uzatvorenej rámcovej zmluvy a pod.). Neobstojí potom ani námietka žalovaného o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie, že ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, koná vo vlastnom mene. Práve naopak, takýto záver súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za správny. V konaní bolo nesporným, že žalovaný konal ako fyzická osoba konajúca vo svojom mene a na vlastný účet a že pri objednávaní opravy vozidla žalobcu žiadnym spôsobom neinformoval, že koná ako konateľ spoločnosti P3M a opravu objednáva v jej mene a na jej účet. Podľa § 151 ods. 1 a 2 bol súd povinný z takýchto skutkových tvrdení vychádzať. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce vysporiadanie sa už súdom prvej inštancie s touto námietkou v jeho rozsudku, a to bod 37. rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Neobstojí ani námietka/argumentácia žalovaného prednesená na pojednávaní súdu prvej inštancie, že bol to žalobca, kto si mal preveriť, kto je objednávateľom/kto si služby objednáva a zo svojho systému to mal vedieť/mohol a mal možnosť identifikovať objednávateľa ako spoločnosť P3M. Oba subjekty (žalovaného a spoločnosť P3M) totiž spájalo len meno a priezvisko konateľa právnickej osoby a konajúcej fyzickej osoby, a tak nebol reálny dôvod, aby systém tieto osoby stotožnil, teda aby podľa

mena a priezviska objednávateľa „B. C., bytom C. X, E.“ tohto stotožnil s právnickou osobou s odlišným obchodným menom, identifikačným číslom a sídlom spoločnosti (spoločnosťou P3M, s.r.o., IČO: 36 651 991, adresa sídla Bulharská 42, Trnava), ktorej konateľom je fyzická osoba – objednávajúca opravu.

10. Nedôvodnou bola aj námietka žalovaného, že tento žiadal o vystavenie faktúry na spoločnosť P3M a mal vôľu faktúru uhradiť, ale za spoločnosť P3M, nie ako fyzická osoba, že žalovaný opakovane telefonicky aj emailovo urgoval žalobcu, aby vystavil faktúru správne, že žalobca však vystavil aj ďalšiu faktúru nesprávne, aj keď už bol oboznámený a upozornený z predložených dôkazov, že predmetné vozidlo je majetkom spoločnosti P3M, že žalovanému muselo byť zrejmé, že vozidlo je vo vlastníctve tejto spoločnosti, nakoľko mal k dispozícii kúpnu zmluvu na vozidlo, ako aj faktúru, ktorými táto spoločnosť vozidlo nadobudla, že žalobca takisto disponuje technickým preukazom k motorovému vozidlu predchádzajúceho vlastníka. Vzhľadom na predmet tohto konania (nárok zhotoviteľa voči objednávateľovi na plnenie zo zmluvy o oprave vozidla – na zaplatenie ceny opravy vozidla) totiž sama skutočnosť, kto bol v čase vzniku zmluvy o vykonaní opravy vlastníkom vozidla a či zhotoviteľ mal vedomosť o tom, kto je vlastníkom vozidla, ktoré malo byť predmetom žalobcom objedanej opravy, nie je pre rozhodnutie vo veci podstatná. Podstatným je len to, kto si opravu vozidla objednal, teda kto uzatvoril zmluvu o oprave vozidla so žalobcom. Pre rozhodnutie vo veci nie je podstatným ani to, či si servis uplatňuje zádržné právo na predmetné vozidlo, prípadne či porušuje svoje povinnosti pri správe cudzieho majetku. Nakoľko § 524 OZ upravujúci právo veriteľa postúpiť svoju pohľadávku tretej osobe nepodmieňuje platnosť takéhoto právneho úkonu veriteľa predchádzajúcim vydaním predmetu opravy objednávateľovi opravy, neobstojí ani námietka žalovaného o neplatnosti postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania z dôvodu, že vozidlo doposiaľ nebolo servisom vydané žalovanému.

11. Pokiaľ ide o námietku o riadnom neodôvodnení rozsudku, Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016).

11.1 Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamena ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolacia námietka žalovaného, týkajúca sa nedostatku obsahových náležitostí napadnutého rozhodnutia, ako i jeho arbitrárnosti, preto nemohla obstáť, rovnako ako ani argument o porušení práva na spravodlivý proces.

12. S ostatnými námietkami žalovaného sa odvolací súd ako nepodstatnými pre rozhodnutie vo veci nezaoberal, nakoľko podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných sporovými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku sporovej strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

13. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. ako vecne správne potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 CSP rozhodol i o náhrade trov konania.

14. Súd prvej inštancie v záhlaví rozsudku opomenul pri označení žalobcu uviesť jeho IČO a sídlo a u žalovaného nesprávne uviedol jeho titul, keď namiesto titulu Mgr. uviedol titul žalovaného Bc.

14.1 Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

14.2 Podľa § 234 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

14.3 Podľa vyššie citovaného ustanovenia možno opraviť rozhodnutie súdu v prípadoch, keď ide o chyby v písaní alebo v počítaní, ako aj o chyby, ktoré ako zrejme nesprávnosti sú podobného pôvodu, ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním duševnej či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vyhláseniu alebo vyhotoveniu rozhodnutia a ktoré sú každému zrejme.

14.4 Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedenú zrejmu nesprávnosť označenia sporových strán v záhlaví rozsudku opravil, a to spôsobom uvedeným vo výroku I. tohto rozsudku.

15. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania.

15.1 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

15.2 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).